

der sikrest og stemmende med god legislativ Ordning, om man siger: Denne Lov berører ikke de Eder, som den nye Lov om Retsplejens Ordning indfører. Man henfører altsaa de mulige Ændringer, som denne Lov paa dette Omraade kunde føre til, til en særlig Lov, som da vilde blive en Forandring i Loven om Retsplejens Ordning. Det er altsaa et formelt ydre Hensyn, som har foranlediget Udvalgets Flertal til at optage denne Bestemmelse i det foreliggende Ændringsforslag, nemlig § 2, Stykke 2, om, at denne Lov har ikke Anvendelse for de Løfteeder, som Loven om Retsplejens Ordning indeholder.

Endelig har Udvalget noget omformet den Paragraf i Lovforslaget, som handler om Strafansvaret. Det er formelt, der indeholdes ikke nogen væsentlig Forandring, ikke nogen Realitetsforandring i denne Paragraf, saaledes som den her i vort Ændringsforslag er affattet, i Forhold til, hvad Lovforslagets § 2 indeholder.

Med disse Bemærkninger skal jeg indstille det af Udvalget fremsatte Ændringsforslag om en forandret Affattelse af Lovforslaget til Tingets Vedtagelse.

H. N. Hansen: Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger om det Forbehold, som et andet æret Medlem (Nordby) i Forening med mig har taget overfor Bestemmelsen i dette Lovforslag om, at man for Fremtiden skal afkræve Nævninger; før de træde til at udføre deres Hverv, en højtidelig Ed. Det forekommer os, at naar man ellers nu ved Lov slaar fast, at man ikke vil kræve Ed aflagt men Løfte om, at man vil opfylde sine Pligter i en eller anden Stilling, saa er det ganske i Uoverensstemmelse med dette, at man ved dette ene Forhold, Nævninger, vil indføre noget andet. Jeg tror særlig, at det til sin Tid vil blive lidet tiltalende, naar man for Nævningerne bevarer den gammel-dags Form, og hver Nævning for sig skal staa frem og under Paaberaabelse af Guds Navn skal oprække tre Fingre og sværge ved den treenige Gud og hans hellige Ord paa, at han vil gøre sin Pligt. Selv for Rigsdagsmændenes Vedkommende foregaar Edsaflæggelsen jo ikke paa den Vis. Jeg kan da ikke indse, at man, selv om man vil bevare Eden for Nævninger, bør fore-

skrive og bevare en Form som den, der her er Tale om. Det interesserede mig meget at høre, at den ærede Ordfører nu heller ikke stærkt fremdrog Nødvendigheden af dette Standpunkt. Det vilde ogsaa være meget svært at holde derpaa overfor den Lov, som han her er med til at anbefale. Men han henviste i Dag væsentlig til, at Retsplejeloven var Resultat af tidligere Tidens Forhandlinger. Dertil er at svare, at ogsaa den Gang var man utilbøjelig til at anvende Løfteeden, men da den den Gang fandtes og hidtil har staaet som det almindelige i vore Love, var det naturligt, at man da sagde: Saa skal Løfteeden ogsaa anvendes af Nævninger. Naar man nu imidlertid slaar fast, at Løfteeder fremtidig ikke skulle anvendes, saa kunne et andet æret Medlem af Udvalget og jeg ikke forstaa, at de dog skulle indføres for Nævningernes Vedkommende. — Dernæst nævnedes Ordføreren, at der var formelle Vanskeligheder ved i Øjeblikket at faa saadanne Bestemmelser indførte, fordi vi have begge disse Love, baade denne og Retsplejeloven til Forhandling. Det skal den ærede Ordfører have Ret i. Det rigtigste var sikkert, hvis man i Realiteten har den Opfattelse, der her er Tale om, man allerede nu forandrede Bestemmelsen herom i Retsplejeloven og indsatte en Bestemmelse i den Retning, jeg nys nævnede, om, at det paahviler Nævningerne under Erklæring paa Tro og Love at tilsige, at de ville opfylde det Hverv, der er dem overdraget. Det var den simpleste Maade af Verden at ordne Tingene paa, saa fik vi Harmoni i vore fremtidige Love.

Naar det ærede andet Medlem, som jeg før nævnede, og jeg ikke have stillet et bestemt Forslag om at udelade dette Stykke af § 2 i Lovforslaget, saa er det for det første, fordi vi var i Tvivl om, hvorvidt man paa dette Sagens Trin, i alt Fald her i Tinget, vilde følge os, da vi ellers var enige i Lovforslaget, som det foreligger. Derfor have vi ikke villet stille dette op som et særligt Ændringsforslag. Men dertil kommer, at vi trøstede os med, at der vil gaa nogle Aar, inden denne Bestemmelse skal træde ud i Livet, og hvis man til den Tid var kommen til bedre Erkendelse og gav os Ret i det, vi her